

CV VÂNT ZIDITOR

Foia parohiei "Sfinții Trei Ierarhi"
Str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Apare cu binecuvântarea

Î.P.S. Dr. Ioachim arhiepiscop al Romanului și Bacăului
Mai 2016

Nr. 11

ÎNVIEREA DOMNULUI (SFINTELE PAȘTI)

Gânduri pentru noaptea de Înviere!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; Amin!

Învierea lui Iisus din morți rămâne cel mai de seamă eveniment din lumea creștină. Nici o învățătură sau filosofie a acestei lumi nu poate înlocui credința creștină. Nici un înțelept, învățător sau filosof nu s-a ridicat la nivelul lui Iisus, pentru că, spre deosebire de ceilalți, Mântuitorul S-a jertfit de bunăvoie pentru noi. Numai Iisus ne-a învățat să ne rugăm pentru dușmanul nostru zicându-ne odinioară: "Iubiți pe vrășmașii voștri, binecuvântați pe cei ce va blesteamă, faceți bine celor ce va urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc." Această învățătură Mântuitorul a întărit-o prin exemplul personal. Când era pe cruce s-a rugat Tatălui ceresc pentru cei care-L batjocoreau zicând: "Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac."

Altădată Mântuitorul Hristos a spus: "Celui care îți da o palmă pe obrazul stâng întoarce-il și pe cel drept" și când Iisus a fost lovit pe obraz de un soldat, înaintea lui Pilat, l-a întrebat: "Dacă am zis ceva rău dovedește acest rău, dacă nu, pentru ce mă lovești?"

Toată învățătura creștină lăsată de Iisus este străbătută de exemplul personal. Cel mai greu lucru de crezut pentru noi este credința într-o altă viață, credința că vom învia. Fiul lui Dumnezeu ne-a lăsat speranța într-o altă viață, ne-a arătat că are putere asupra morții prin supremul argument... El însuși a înviat din morți.

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Preot paroh Cîrlan Aurel tel: 0751 590 232

Preot slujitor Bucovineanu Nicolae Cătălin tel: 0766 356 475

CUVÎNT ZIDITOR

Sfântul apostol Pavel spune la un moment dat că: “Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră.”

Învierea lui Hristos a zguduit din temelii felul de gândire a lumii vechi întrucât a dat un nou orizont vieții omului. Întrebările, căutările și nedumeririle oamenilor privind rațiunea și rostul vieții primesc răspuns în mormântul Mântuitorului Hristos.

Învierea lui Hristos dovedește că moartea nu este sfârșitul, ci trecerea la o altă viață. Cei care au ascultat evangheliile ce s-au citit în aceste zile la biserică poate vor fi avut impresia că ele se repetă. Și-au pus poate întrebarea... nu este o greșeală care poate plictisi la un moment dat? Nicidecum. Evangheliile sunt scrise de patru autori în locuri și timpuri diferite care au fost martori oculari la întâmplările cu Iisus și se dorește să ni se arate că ei nu se contrazic ci se completează reciproc. Dacă Sfânta Scriptură ar fi avut o singură contrazicere n-ar mai fi citită de mult în cei două mii de ani de creștinism.

După ce a înviat, Iisus S-a arătat ucenicilor Săi de mai multe ori, în diferite locuri și în diferite ipostaze. De la Înviere a mai stat pe pământ patruzeci de zile până la Înălțare. S-au scris mii de cărți despre viața Mântuitorului și se vor mai scrie. Un lucru este sigur și noi creștinii nu trebuie să ne îndoim de el... Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu a înviat a treia zi arătând că are putere asupra morții.

Toată învățătura creștină este străbătută de iubire. Mântuitorul ne-a învățat să ne iubim până și dușmanul care ne dorește moartea. Foarte greu... vor spune unii, dar măcar să tindem spre această învățătură.

Avem datoria să ducem mai departe tradiția creștină pe care am primit-o de la moșii și strămoșii noștri. În interiorul acestei tradiții găsim prilej de bucurie și amintiri frumoase, avem amintiri din copilărie când părinții noștri făceau pregătiri de Paști, ne puneau să postim și ne duceau la sfânta biserică să ne împărtășim. Ne amintim de părinții noștri cu admirație și respect. Dar totodată să ne întrebăm cum își vor aminti copiii noștri de noi, dacă noi le-am creat amintiri frumoase.

Tradiția creștină pune ordine în viața noastră prin post, prin sărbători, prin relațiile dintre oameni și în familie. Cu aceste gânduri să mergem acasă. Sfintele sărbători ale învierii Domnului să fie prilej de bucurie pentru noi, să uităm câteva zile de necazurile vieții, dar să nu-L uităm pe Dumnezeu, dorindu-ne în familie, când vom sta la masă, multă sănătate, bucurie rostind cu toată credința “Hristos a înviat!”

Preot Nicolae Trușcă - Parohia Negoiești

sursa: crestinortodox.ro

CE ESTE „IZVORUL TĂMĂDUIRII”?

În calendarul creștin ortodox, în ziua de vineri din Săptămâna luminată, adică perioada cuprinsă între Duminica Învierii sau a Sfințelor Paști și Duminica Tomii sau prima după Înviere, figurează una din sărbătorile foarte scumpe pietății ortodoxe. Ea poartă numele de Izvorul tămăduirii și este o sărbătoare cu „ținere”, adică având slujba săvârșită în biserică, o zi bisericească importantă în care se face slujba și mai ales Sfânta Liturghie, urmată de sfințirea mică a apei. Sărbătoarea este închinată Maicii Domnului și face parte din așa-numitele sărbători mici, închinată Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Conform practicii și tradiției bisericești, dintre toți sfinții cinstiți în ortodoxie, Maica Domnului are cele mai multe sărbători închinată ei. Dintre acestea, patru sunt socotite „mari” și incluse adesea în manualele teologice, ca și în iconografia de pe catapeteasmă, în rândul praznicelor împărătești. Aceste sărbători sunt: Nașterea Maicii Domnului (8 septembrie) numită și Sfânta Maria mică, Intrarea în Biserică sau Ovidenia ori Vovidenia (21 noiembrie), Bunavestire sau Blagoveștenia (25 martie) și Adormirea Maicii Domnului sau Uspenia (15 august). Alături de aceste sărbători mari, mai există șapte sărbători de mai mică importanță închinată Maicii Domnului, care ne amintesc anumite momente din viața ei. Între acestea se numără și Izvorul tămăduirii, care se bucură de mare cinstire, deoarece cade mereu Vineri în Săptămâna luminată sau pascală.

Sărbătoarea își trage denumirea de la o minune săvârșită de Maica Domnului prin apa unui izvor cu putere tămăduitoare, descoperit de un creștin pios, pe nume Leon, prin mijlocirea Maicii Domnului. Ajungând apoi în funcție importantă de stat al Imperiului de Răsărit (457-474), el a înălțat pe acel loc în anul 457 o biserică numită „Izvorul tămăduirii”, închinată Maicii Domnului. Biserica a fost restaurată și îngrijită de împărații Iustinian, Vasile Macedoneanul și Leon Înțeleptul.

Biserica „Izvorul tămăduirii” a devenit apoi un centru de manifestare a puterii și milostivirii Maicii Domnului față de cei în suferință. Alături de Mântuitorul, care se arată în această săptămâna ca izvor al vieții și învierii noastre, Maica Domnului apare ca ocrotitoare a vieții noastre și „Izvor al tămăduirilor”.

În această zi, după Sfânta Liturghie, în biserici, și uneori la fântâni și izvoare, se săvârșește slujba sfințirii apei, după o rânduială specială. În unele părți din țară, preoții merg și stropesc casele credincioșilor cu această apă sfințită, foarte căutată în viața lor.

BISERICA ȘI CULT pe înțelesul tuturor” Preot Prof. Dr. NICOLAE NECULA,
Editura Europartner, ISBN 973-97175-5-1

sursa: parohiaortodoxabenidorm.com

SFINȚII MARI ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI MAMA SA ELENA

Biserica Ortodoxă îi prăznuiește pe 21 mai pe Sfinții Împărați Constantin și mama sa, Elena. Constantin cel Mare s-a născut în orașul Naissus (Nis, Serbia) în jurul anului 274. A devenit suveran al întregului Imperiu Român după învingerea lui Maxentiu și a lui Liciniu. Potrivit mărturiilor lui Eusebiu și Lactantiu, în ajunul luptei cu Maxentiu, Constantin a văzut pe cer ziua, în amiaza mare, o cruce luminoasă deasupra soarelui cu inscripția: "în hoc signo vinces" (prin acest semn vei birui).

Noaptea, în timpul somnului, i se descoperă Hristos, cerându-i să pună semnul sfintei cruci pe steagurile soldaților. Dând ascultare poruncii primite în vis, iese biruitor în lupta cu Maxentiu. Pe Arcul de Triumf al lui Constantin, care se păstrează la Roma, se află inscripția: "instinctu divinitatis" = "prin inspirație divină", ce descoperă cum a fost câștigată victoria asupra lui Maxentiu.

Cea mai însemnată realizare a împăratului Constantin a fost Edictul de la Milano (313), prin care creștinismul ajunge să fie recunoscut de stat. Însă, el va deveni religie de stat în timpul lui Teodosie cel Mare (379-395).

După edictul din 313, împăratul scutește Biserica de impozite, îi acordă dreptul de a primi donații și le dă episcopilor dreptul să judece pe cei ce nu doreau să fie judecați după legile statului. Va înlătura din legile penale pedepsele contrare spiritului creștinismului, precum: răstignirea, zdrobirea picioarelor, stigmatizarea (arderea cu fierul roșu).

Împăratul Constantin a convocat primul Sinod ecumenic la Niceea (325), unde după lungi dezbateri, învățătura lui Arie a fost condamnată și s-a adoptat formula că Fiul lui Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și deci, din veci cu El. La sinod au fost alcătuite și primele 7 articole ale Simbolului de credință (Crezul), a fost fixată data

Paștilor (prima duminică după luna plină, după echinocțiul de primăvară) și s-au dat 20 de canoane referitoare la disciplina bisericească.

Sfântul Constantin cel Mare a fost botezat pe patul de moarte de către episcopul Eusebiu de Nicomidia. A murit la scurt timp (337) în Nicomidia și a fost înmormântat în biserica Sfinții Apostoli din Constantinopol, ctitorită de el.

Împărăteasa Elena Flavia Iulia Helena s-a născut în provincia Bitinia. În anul 293, generalul roman Constanțiu Chlorus, la îndemnul împăratului Dioclețian, divorțează de împărăteasa Elena. Aceasta nu se recăsătorește, ci trăiește departe de atenția publică, dar aproape de fiul său. A reușit să descopere pe dealul Golgotei crucea pe care a fost răstignit Hristos. Potrivit tradiției, în urma săpăturilor s-au găsit trei cruci. Pentru a se identifica crucea pe care a fost răstignit Hristos, au atins cele trei cruci de un mort. Acesta a înviat în momentul în care a fost atins de Crucea Domnului. Pe 14 septembrie 326, episcopul Macarie I al Ierusalimului a luat crucea și a înălțat-o în fața mulțimii. Ziua de 14 septembrie a devenit sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci în calendarul creștin.

Împărăteasa Elena a zidit Biserica Sfântului Mormânt, Biserica din Bethleem, pe cea din Nazaret și multe alte sfinte locașuri.

Semnificația numelor Constantin și Elena

Numele Constantin este de origine latină și vine de la constans, constantis ("constant", "ferm").

Elena - Străvechiul nume Helene este explicat de unii prin gr. helane ("torță", "făclie", dar și "foc sacru", la sărbătorile numite Heleneia, dedicate zeiței Artemis), iar de alții prin gr. hele ("lumina arzătoare a soarelui").

La mulți ani tuturor celor care poartă aceste nume!

Adrian Cocoșilă

sursa: crestinortodox.ro

DIFERENŢELE DINTRE BISERICA ORTODOXĂ ŞI CEA CATOLICĂ

- Există purgatoriu, precum zic catolicii ?

- Purgatoriu nu este. Catolicii zic că între Rai şi iad ar fi un foc mare, unde merge sufletul câteva sute de ani şi se curăţă acolo, apoi trece în Rai. Nu există aşa ceva. Noi avem Evanghelia Judecăţii, pe care o au şi ei, dar nu arată trei locuri, ci numai două - Raiul şi iadul. Mântuitorul, când va sta pe scaunul slavei Sale şi va aduna toate popoarele de la zidirea lumii să le judece, îi va despărţi pe dânsii, precum desparte păstorul oile de capre. Şi va pune pe dreپţi de-a dreapta Sa şi pe păcătoşi de-a stânga Sa... Şi vor merge păcătoşii în muncă veşnică, iar dreپţii în viaţă veşnică.

Deci nu putem zice că sunt trei locuri, ci numai două: muncă veşnică sau viaţă veşnică.

Cei mai mari duşmani ai catolicilor sunt protestanţii şi calvinii. Ei s-au rupt de Biserica Catolică la anul 1517, prin Martin Luther, fiind urmat de Zwingli, Calvin şi Huş.

- Care sunt punctele principale care ne despart de catolici ?

Învăţăturile principale care ne despart dogmatic şi canonic de catolici sunt :

1 - Întâi este filioque. Ei zic că Duhul Sfânt purcede şi de la Tatăl şi de la Fiul. Această greşéală dogmatică este cea mai grea. Sfântul Evanghelist Ioan spune că Duhul Sfânt purcede de la Tatăl şi este trimis în lume prin Fiul. (Ioan)

2 - Al doilea este supremaţia papală. Papa este considerat de ei capul suprem al Bisericii creştine, adică locşitorul lui Hristos pe pământ ! Mai mare decât toţi patriarhii ! Ceea ce n-a făcut Biserica Universală. Mândrie drăcească. Papa se numeşte urmaşul Sfântului Petru !

3 - Infaibilitatea papală. Ei zic că Papa nu poate greşi ca om, în materie de credinţă, când predică el, ceea ce este iarăşi o dogmă nouă respinsă de Biserica Ortodoxă.

4 - Al patrulea este purgatoriul. Ei zic că între Rai şi iad ar fi un foc mare unde stă sufletul câteva sute de ani şi se curăţă, apoi se duce în rai. Nu scrie în Sfânta Scriptură aşa ceva; nu-i prevăzută nicăieri această învăţătură.

5 - Azimile. Ei nu slujesc cu pâine dospită, ci cu azime, ca evreii.

6 - Catolicii mai au o dogmă nouă : imaculata concepţie. Ei zic că Maica

Domnului ar fi născută de la Duhul Sfânt. Nu-i adevărat. Este născută în chip firesc din dumnezeieștii Părinți, Ioachim și Ana, ca rod al rugăciunii.

7 - Au substanțialitatea. La sfințirea Sfințelor Daruri, catolicii nu fac rugăciunea de invocare a Sfântului Duh, cum facem noi la Sfânta Epicleză. Ei zic că Darurile se sfințesc singure, când se zice : Luați, mâncați ... și celelalte. Nu au rugăciunea de pogrârre a Duhului Sfânt, peste Daruri.

8 - Celibatul preoților; preoții catolici nu se căsătoresc. Sunt celibatari, împotriva Sinoadelor Ecumenice, care au hotărât ca preoții de mir să aibă familie.

9 - Ei au și indulgențele papale. Altă rătăcire. Papei, dacă îi dai parale multe, poți să faci oricâte păcate, te iartă, te dezleagă. Sfinții lor au prea multe fapte bune, n-au ce face cu ele, le dau papei, iar el vinde aceste merite prisositoare spre iertarea păcatelor oamenilor care nu au destule fapte bune.

10 - Și mai este un punct important : mirungerea. Catolicii nu miruiesc copiii imediat după Botez, ci la șapte-opt ani și numai arhieriei îi miruiesc.

Noi avem liturgiile constantinopolitane ale Sfântului Vasile cel Mare, Grigore Dialogul și Sfântul Ioan Gură de Aur, iar catolicii au liturgia romană și cea ambroziană.

Iată acestea sunt punctele dogmatice și canopnice principale care despart Biserica Ortodoxă de cea Romano-catolică.

Iar cu protestanții nu avem nimic în comun. Ei au reformat total dogmele stabilite de Sfinții Părinți și au renunțat la cele șapte Sfinte Taine. Ei nu au ierarhie și taine și nu se pot mântui. Din cele șapte Taine mai au doar două : Botezul și Euharistia, pe care o fac cu pâine nedospită ca și catolicii. Din protestanți s-au născut toate sectele neoprotestante care atacă țările ortodoxe astăzi.

Părintele Cleopa

sursa: sfaturiortodoxe.ro

CENTRU SOCIAL ÎN PAROHIA NOASTRĂ

Cu ajutorul bunului Dumnezeu și cu strădania părintelui paroh Aurel, a fost aprobat dosarul pentru executarea unui CENTRU SOCIAL în parohia Sfinții Trei Ierarhi din Bacău.

Acesta va fi compus din capelă și sală de mese la parter, iar la etaj cabinete medicale,

CVVĀNT ZIDITOR

cabinete pictură, IT și bibliotecă.

Deoarece fiecare cărămidă este importantă, haideți să contribuim toți, cu cât putem, la realizarea acestui CENTRU SOCIAL.

Daniel Munteanu

PROGRAM LITURGIC

Duminică

orele **8:00 - 11:30** Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie

orele **17:00 - 18:30** Paraclisul Maicii Domnului

Luni

orele **17:00 - 18:30** Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Miercuri

orele **8:00 - 9:00** Sfânta Liturghie

orele **17:00 - 18:30** Slujba Aghiazmei mici și rugăciuni de sănătate

Vineri

orele **17:00 - 18:30** Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Sâmbătă

orele **8:00 - 9:00** Sfânta Liturghie, Parastase

orele **17:00 - 18:00** Vecernie

DIN ACEST NUMĂR

Învierea Domnului (Sfintele Paști) - pag 1, 2

Ce este Izvorul Tămăduirii - pag 3, 4

Sfinții mari Împărați Constantin și mama sa Elena - pag 4, 5

Diferențele dintre biserica ortodoxă și cea catolică - pag 6, 7

Centru social în parohia noastră - pag 7, 8

Program Liturgic - pag 8

Din acest număr - pag 8
